

ÓLAVSØKA Í FRÁSTØÐU – og kanska við munnbindi

Vit plaga altíð at siga, at Ólavsøkan er nakað serligt – men hesaferð verður Ólavsøkan í øllum førum øðrvísi, enn tað vit eru von við.

Tað er vanligt á Ólavsøku, at gestir av bygd og úr útlandum koma til Havnar at hátíðarhalda tjóðarhátíð okkara – og longu fleiri dagar undan Ólavsøkuaftan, er Ólavsøkan longu byrjað ymsastaðni í býnum.

Í hesum koronutíðum verður mælt til, at vit ikki fjølgast so mong, sum vit plaga á Ólavsøku. Tað verður tí trupult at halda eina púra vanliga Ólavsøku, har nógv fólk koma sam-

an til skrudgongu, til setanina, til kappróðurin og onnur stór tiltøk, sum vanliga eru á Ólavsøku. Nú skal Ólavsøkan haldast í frástøðu, og mælt verður til, at Ólavsøkan í nógvi størri mun verður hildin úti í ymsu grannaløgnum í býnum.

Tí verður Ólavsøkan hesaferð í øllum førum øðrvísi, har vit í frástøðu, og kanska meira í útvarpi og sjónvarpi fylgja ymsu tiltøkunum, sum verða.

Ólavsøkan er eisini søga, tí vit halda Ólavsøku at minnast Ólav kong, sum fall á Stiklaðstøðum fyrri skjótt túsund árum síðani. Tí nertir

Ólavsøkan við uppruna og samleika okkara – og kristna kjølfestið.

Á Ólavsøku verður tingið sett. Ein tann størsta hátíðarløtan á Ólavsøkuni er uttan iva, tá politiska skipan okkara fer í skrudgongu úr tinginum í Havnar Kirkju til gudstænastu Ólavsøkumorgun – og niðan aftur í Løgtingið, har klárt er at byrja nýggja tingárið. Ein sera vakur siður, sum styrkir samanhaldið millum føroyingar. Og tað er ein aldargamal siður, at prestar og politikarar ganga í skrudgongu á Ólavsøku. Fyrsta kirkjan, sum vit við vissu vita um í Havn, var kirkjan úti á Reyni, sum

varð bygd í 1609. Søgukøn fólk vilja vera við, at kirkja má hava verið í Havn fyrri ta tíð, tí skrudgongan skal vera eldri enn tað og ein katólskur siður, sum stavar frá einaferð fyrri trúbotina.

Á seinastu Ólavsøku skrivaði lögmaður út løgtingsvalið, sum varð hildið 31. august í fjør. Síðani tá er nýggj manning komin í Tinganes, og nýggi lögmaðurin fer Ólavsøkudag at halda fyrstu Ólavsøkuroðu sína, har hann fer at seta politisku kósina fyrri tingárið, sum byrjar hendan dagin.

Veðrið á Ólavsøku hevur alt at siga. Soleiðis verður uttan iva eisini

hesaferð – serliga tí fólk skulu halda frástøðu og tí vera nógvi úti. Men verður regn, so hevur tað stóra ávirkan. Vit vóna sjálvandi, at tað verður gott veður á Ólavsøku, so vit kunnu halda hana so nøkulunda, sum vit plaga, hóast tað verður í frástøðu og við avmarkingum – og kanska við munnbindi.

Vit í Miðlahúsinum ynskja øllum eina góða Ólavsøku!

Eiríkur Lindenskov
blaðstjóri Sosialurin